לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת תולדות – ה' כסלו תשפ"א Shabbos Parshas Toldos - November 21, 2020

הדלקת נרות שבת - 4:15 | זמן קריאת שמע / מ״א - 8:41 | זמן קריאת שמע / הגר״א - 9:17 | סוף זמן תפילה/הגר״א - 10:05 זמו לתפילת מנחה גדולה -12:12 | שקיעת החמה שבת קודש-33:4 | מוצש״ק צאת הכוכבים-5:23 | צאה״כ / לרבינו תם - 5:45

כל זה היה מעשה יצר. כדרכו בכל עת לנסות את האדם ולהוכיחו שאיז חו לישרים, כי אם דוקא להמעוותים דרכם. וכיון שכן ביקש יעקב לנסות את גורלו, ולסטות מעט מהרגלו, וכפי שרואים אנו בספר הקדוש 'אור החיים' על מאמר הכתוב (כה. כט) 'ויזד יעקב נזיד' שסיבת הדבר שגרם ליעקב לשנות דרכו ולהתעסק בבישול מאכלים. דבר שלא נהג בו עד אותו יום. היה זה מסיבת הספיקות שנתעוררו אצלו בראותו את הארת פניו של יצחק לעשיו. ועל כז ביקש גם הוא לעשות מטעמים לאביו, שמא באמת זהו הדרך שיבור לו האדם.

כיון שראה הקב"ה שכשל כח סבלו של יעקב ביקש לגלות לו טפח ממהותו של צשיו. כי אז כשיכיר בגנותו יתיישב דעתו. כי כשיווכח שאיז תוכו של צשיו כברו תהיה ביכולתו להחזיק מעמד משך כל ימות הנסיון, וע"כ באותה שעה שבישל יעקב את נזיד העדשים הופיע עשיו בכבודו ובעצמו. ובהבל פיו גילה את מהותו, אדם שפל ובזוי שאיז ביכולתו לעמוד על תאוותו. ומאבד את כל כבודו וגם את מעלת הבכורה עבור 'נזיד עדשים'. קשה לו להמתיז אפילו רגע עד שיספיקו לתת לפניו קערה. וע"כ מציע ליעקב לשפור מהקדרה לתוך פיו, דבר שאפילו הקל שבקלים אינו מעיז לבקש. אחר שראה יעקב כל זאת הבין שיד ההשגחה עשתה זאת. שלא תהיה ביכולתו של עשיו להסתיר מהותו. כדי שתהיה לו זאת לסיוע משר רוב שנות הנסיוז. *ושהתמשר מאז עוד מ״ח שנים. עד שקיבל יעקב את הברכות בהיותו בז ס״ג. כי רק* אז נודע ליצחק כי יעקב הוא הצדיק האמיתי] כיון שכן ידע יעקב ש'הארה זו'

יזכור את הדברים הרגיל את עצמו לקרוא את עשיו בשם 'אדום' על שם האדום האדום הזה המזכיר את מהותו של עשיו. ושפיר יתיישבו הג' תמיהות שהזכרנו לעיל. שעוסק בתורה ובגמילות חסרים. שכל זה אינו אלא לעשות שם", עכ"ל.

צריכה להיות חקוקה בזכרונו. שמא ברבות הימים יגביר החושר קרנו ותהיה הנסיוז קשה מנשוא, ולא תהיה ביכולתו להחזיק מעמד כי אם מכח זכירה זו, וכדי שאכן

ומבואר מדבריו הק' דמי שאין לו בטחון בהקב"ה, כל עסקו בעבודת ה' אינו משום שהוא עובד הקב"ה, רק הוא עובד את עצמו, וע"כ אין לתורתו שום שויות. אבל מי שבוטח בה', אף אם עובר עברות חמורות. כיון שיש לו בטחון, הוא יותר טוב ממי שאין לו בטחון, משום שעבודתו של הבוטח בה', הוא עסק בעבודת ה', ולא עסק של עצמו! וא"כ יש לפרש יעקב אבינו היה איש 'תם'. ר"ל שהיה בוטח בהשי״ת. ורק עי״ז שייר ללמוד התורה הקדושה.

ואפשר להוסיף על זה ולומר, דהנה איתא בגמ' שבת (לא.) "אמר רבא, בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו: נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורביה וכו'. ואפילו הכי אי יראת ה' היא אוצרו איז. אי לא לא". אולם במס' קידושין (מ:) איתא "אמר רב המנונא: אין תחילת דינו של אדם אלא על דברי תורה". ועמדו על זה בתוס' (שם) עיי"ש. וכבר דשו ביה רבים ליישב סתירה הנ"ל. אר לפי דברי הגר"א הנ"ל. ודמי שאינו מאמיו ובוטח בהקב"ה. איו שום שווי לתורתו כי כל עבודתו לה' יתברר הוא רק למעז הרבות כבוד וגדולה לעצמו. יש ליישב. דלעולם תחילת דינו של אדם הוא על דברי תורה. אבל כדי שיהיה תורתו תורה דיליה. קודם כל צריר להיות מאמיז ובוטח בהקב״ה. ועל כז קודם ששואלים על התורה, ומבררים אם הוא בעל בטחון, ואחר כך שואלין על דברי תורה

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ויאמר עשו אל יעקב הלעימני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום (כה-ל) - להתרחק מחבר רע

דנה הכתוב מעיד 'על כן קרא שמו אדום', ועלינו להבין א. מה ענין קריאת שם מעשה זו דוקא? ב. גם עלינו להביז לשם מה הוצרכו לזה השם. הרי שמו 'עשיו' כבר נודע לכל? ג. בנוסף מדוייה בהרא שלא נהרא בשמו 'אדום' בפי כל הבריות. 'על כז קרא שמו אדום' אחד היה שקראו בזה השם, וזהו יעקב, ולמה היה זקוק לכך?

וכדי להבין את הדברים עלינו להתבונן האיך עברו על יעקב כל ימי שהותו בכפיפה אחת עם עשיו אחיו. אז היה ניכר לכל ההבדל שביו שני אלו. יעקב היה זה שאיז לו חלק בכל עסקי העולם הזה. רק ספוז היה ביז כותלי בית המדרש. ושם ישב על התורה ועל העבודה. ואילו עשיו היה מבלה את ימיו בתענוגי עולם הזה. הוא זה שהלך בשדות כדי להתענג מהתגרותו בבעלי חיים. גם זכה לצוד ציד ולהתענג על הבשר. יכדי לחפות על מעשיו הלביש את הדברים ב׳לשם שמים׳ כי עליו להתפרנס. ואם איז קמח איז תורה, אר האמת היה ידוע לכל. שאיז בדבריו כי אם פתח לטהר את השרץ. אר ראה זה פלא. כי על אף הפער העצום שבין השניים. היה עשיו זה האהוב על

צחק. וזה הדבר גרם צער גדול ליעקב. שהרי הוא זה הכופה את עצמו לקבל עליו עול מלכות שמים. ועל אף יגיעו איז אביו מעריכו. להיפר. רואה הוא איר שאביו מקרב את אחיו ההולך בשרירות לבו. מציאות זה גרם ליעקב נסיון גדול, כי התחיל להרהר שמא אין הקב"ה חפץ בעבודתו, שהרי הצדיק יצחק שהיה בעל רוח הקודש אינו מאיר לו פנים על כך, ואם כן שמא צדקו דבריו של עשיו שלשם שמים הוא מתכוין, ואולי מן הראוי שיבטל עצמו בפני עשיו ויעקוב אחריו כדי לעשות כמעשהו...

ליסודים סאת הרב אברהם דניאל

ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים (כה-כו) - בענין תמים תהיה עם ה' אלקיך

לרש״י: ״תם - אינו בקי בכל אלה, אלא כלבו כן פיו. מי שאינו חריף לרמות קרוי תם". עכ"ל. והנה צ"ב דמהו הקשר שיעקב אבינו היה איש תם. לזה שהיה ישב אהלים? ונראה לומר לענ"ד לבאר כוונת 'תם' באופו אחר. דהנה לשוו זה 'תם' מצינו שהוא אחד מן המצות בהתורה הקדושה "תמים תהיה עם ה' אלקיר". וכתב **בספר חרדים** (פ"א, כ"א) שזהו המקור למצות בטחון וז"ל, "ומעלת שלמות הבטחון בו ית' מצוה שנית "תמים תהיה עם ה' אלהיך" וכן כתב **הרמב"ן** שזו מצות עשה שלא נשאל השמים החוזים בכוכבים ולא מזולתם מה לעתיד להיות אם נשמע דבר מהם אמיז כי הכל ביד ה' מפיר אותותם כפי התקרבנו לעבודתו והכי איתא במסכת:

פסחים ומינה נלמוד דמצוה לבטוח בו ית' בכל לב בכל ענייני העולם וכו'". עכ"ל. וא"כ לפ"ז י"ל. דזהו הקשר ביז זה שהיה יעקב איש תם. לזה שהיה יושב אהלים. הנה מובא **מהגר"א** (אבן שלמה פ"ג) וז"ל, "ועיקר הכל הוא הבטחון, ומי שהוא מחסר בטחון אין תורתו מתקיים בידו וכו', ומי שלבו טוב במדת הבטחון אף על פי שעובר על יברות חמורות. הוא יותר טוב ממי שמחסר בטחוז שני"ז בא לידי קנאה ושנאה. אע"פ

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (31)

Davening Requests With Clear Wording. Last week we mentioned a number of sources which indicate that it is better to call a sickness or disease by a generic name such as "the virus" or "yenem machla" than mentioning it by its actual name. If so, in *Tefillah* requests, should this also be done? We suggested that since there are sources who say that *Tefillah* requests are to be said in clear, exact wording, it is better to say it by name in *Tefillah.* Let us now explain those sources in greater detail.

Source 1. The *Posuk* (1) states that when *Yaakov Avinu davened* to be saved from Esay, he said: "Please save me from the hand of my brother, from the hand of Esav." The **Zohar Hakodosh** (2) writes that from *Yaakov Avinu* we learn that a person should pronounce his prayers with great detail. Even though it was clear from the circumstances that "save me" meant from Esav. Yaakov still said, "from the hand of my brother," spelling it out, so it would not sound, in any way or form, like he might be referring to Lavan. However, even saying "my brother" might not be clear enough because we find that the term "brother" can sometimes refer to other relatives, so therefore, Yaakov added the words, "from the hand of Esav."

Source 2. The **Shelah Hakadosh** (3) adds that even though his requests in *Tefillah* in a very clear manner. (**Note:** Even though Hashem knows what a person is referring to when he is a person should ask for the exact result that he wants, it might not davening, he should still say the words in detail because the always be advisable to "direct Hashem" exactly how to get there.)

ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס power of the holy letters and words go up to *shamayim* and break through all the barriers to get his requests answered.

> **Source 3.** The *Gemara* (4) tells a story about *Ray* who once blessed his *talmid*. Ray Huna, because of a certain *mitzvah* that he performed. Rav worded his blessing, saying that Rav Huna should be covered in silk garments, a hint to wealth. At a later time, when Ray Huna was once by a *Chasuna*, he took a nap on a couch and some ladies did not notice him and threw their silk garments on the couch, covering Rav Huna. The Hagahos **HaBach** there (5) says that this was the fulfillment of Rav's beracha and it didn't help Ray Huna. Some 6 want to bring from here a source that a blessing or prayer should be said clearly and precisely. (See **Chazon Ish** O.C. 156)

> **Source 4.** The *Torah* states says that in Egypt by the plague of frogs (מכת צפרדע). Moshe went out and cried to Hashem to remove "the frogs that He had brought upon Pharaoh." (7) The Ohr HaChayim Hakadosh (8) explains that even though it was clear that those were the same frogs that he was davening about, nevertheless, Moshe spelled it out very clearly so as not to possibly include all the other frogs in the world. The Ohr HaChavim comments that from here we learn that one has to say

ביו הריחים – תבליו מדף היומי – עירוביו דף ק:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

אסור אוינוא של בר"עם בולדו שרי" - Our *Gemara* brings a ברייתא which states that it is אסור to walk on grass on Shabbos because one may uproot the grass accidentally and be mechallel Shabbos. The Gemara's מסקנא is that since we pasken like מותר אינו מתכון hat מותר in בבר שאינו מתכון, since in our case the uprooting of the grass is unintentional, it is מותר it is שאינו

מותר לילך על גבי עשבים..כיון שאינו מתכון לתלש paskens this way & says (או"ח של"ו ס"ק ג'] **מחבר** The מותר לילך על גבי עשבים..כיון שאינו מתכון לתלש accidentally pulled out, although one isn't oiver, the actual grass is מוקצה since it was attached at the onset of שבת. Additionally, if the grass is very high one shouldn't run on it, as running is more likely to rip out the grass & would be considered a פסיק רישא to which even אסור agrees is אסור. Similarly, later in the same רש"א agrees is יטוב להחמיר" not to eat a meal on grass since it is difficult to be careful not to spill any beverages on the grass, which would result in the איכור. The משנ"ב guotes the אליה רבה that one may drink very strong wine (or anything similar) over the grass, as even if it would accidentally spill, it isn't beneficial to the grass's growth

הוא היה אומר

) בראשית לבינב (2) זהר בראשית עמ' קסט. (3) של"ה ח"ב ורה שבכתב, דרך חיים עמ' כ"ה (4) מגילה כז: (5) ב"ח אות

R' Avigdor Nebenzahl shlit'a (Ray of the Old City) would say:

The beginning of the *posuk* describes Rivka as the daughter - 'בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי" of Besuel; at the end she is referred to as the sister of Lavan. The *Medrash* tells us that Besuel tried to kill Eliezer by poisoning his food. Along came a Malach and switched the soup with Besuel's bowl resulting in his death. Thus, when Eliezer came 'קידושין - a reference to the 'קידושין' he did for Rivka, Besuel was still alive and was able to do the kiddushin. However the 'נישואני' - the completion of the marriage, took place after the death of Besuel. Lavan was the one to give Rivka over to Yitzchok as a wife, hence at the end of the posuk, she is referred to as 'the sister of Lavan as a wife.' The trop (cantillation) on this posuk is 'אתנחתא' on the word 'Aram', meaning to pause there when reading the posuk. The first half of the posuk was in Besuel's lifetime. The second half was after he died and Lavan gave Rivka to Yitzchok as a wife."

A Wise Man would say:

"The third-rate mind is only happy when it is thinking with the majority. The second-rate mind is only happy when it is thinking along with the minority. The first-rate mind, however, is only happy when it is thinking."

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

BUT totally with us! ... We don't feel Him... BUT you CAN & must connect! *It's our Test*

103.580+ Dedicated by Chezkie & Naomi Nadler לעילוי נשפח אביו ר' יהושע צבי ב"ר יחזקאל ז"ל, יארצייט בו' כסלו. תהא נשפתו צרורה בצרור החיים

ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לגו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו (בו-כ)

The *Pelishtim* were looking for a fight. They filled in the wells of *Avraham Avinu* and then forced Yitzchok to leave their city because they claimed he was too powerful. Yitzchok refused to fight and settled outside the city of Gerar. He dug a well and the *Pelishtim* claimed it. He called it "Eisek" (fighting) and left it to them. He dug another well, and again they claimed it and he called it "Sitnah" (hatred) and he left it again. Finally, he dug a third well, and they didn't claim it.

The meforshim learn from the actions of Yitzchok Avinu that a Jew must be scrupulous in his business dealings and never initiate or promulgate a fight that can turn nasty. Yitzchok represents Middas Hadin - strict, ethical justice and refused to be part of any situation where acrimony and decency was withheld. A Jew must always maintain such high ethical standards.

Every once in a while, there is a story published about a Yid who truly lives up to the Torah's mandate to be a light unto the nations. It has happened numerous times recently when a religious Jew showed what Jewish ethics is really all about. This story took place in 2016. Mr. Shlomo (Sol) Werdiger, CEO of Outerstuff, a company that produces sports apparel. received a phone call from Mr. Oh Joon, the South Korean U.N. Ambassador, asking to meet him for lunch at a Kosher restaurant in Manhattan. Although Sol didn't know the purpose of the meeting, he agreed to meet with Mr. Joon.

At the meeting, Mr. Joon told him the following. "I have always heard negative stereotypes about Jews and Israel, and I took it at face value. Then, my daughter took an internship working on design in your company. Throughout the year, she has been telling me how wonderful it is to work at your business." Mr. Joon spoke with equanimity and appreciation.

Then, he continued, "I must tell you that there are four areas which stood out and impressed my daughter. 1) Every day. at 1:30 p.m., no matter what was going on at the office, all the men including those from neighboring offices, retreated into a room to pray with sincerity and calm. 2) Every Friday, the office shut down early in the afternoon in preparation for your holy Sabbath and is closed on the Sabbath – this includes all workers no matter which faith or religion they maintain. 3) My daughter observed that each petitioner for charity – and there were many – was treated with respect and left with a check in hand. 4) My daughter was treated with the utmost respect and dignity.

Because of the amazing experience and lessons the company taught his daughter, Mr. Joon took out his checkbook and was ready to write a check returning all his daughter's earnings! He was wealthy and could afford it and he wished to impress upon Mr. Werdiger the extent of his gratitude and newfound appreciation for the Jewish people.

Sol Werdiger wouldn't hear from it. "Thank you but I cannot accept your generosity. Your daughter worked hard and earned her salary and rightfully deserves her pay, and I will not accept any remuneration."

Then the ambassador relayed the following: "As you might know, I have voting privileges on behalf of my country, South Korea, at the United Nations. Because of my renewed appreciation of the Jewish people, I abstained from voting on resolutions against Israel on three occasions. In fact, at one resolution, I was the ninth vote needed to pass the motion and resolution against Israel and because I abstained, it didn't pass!"

Sol Werdiger said that no one at the office had any idea that this girl was the daughter of an ambassador and no one ever imagined what type of impact their typical conduct at work had on her or how this impacted the votes against Israel.

When **R' Shmuel Wosner** zt''l counseled people about honesty in business, he would cite the Be'er HaGolah that says: "I write this for future generations: I saw many that became great and wealthy from the mistakes of non-Jews. In the end, they weren't successful and lost their money and didn't have blessing from it afterward ... And many have sanctified Hashem's name and have returned funds where non-Jews erred in significant amounts. They prospered, became wealthy and were successful and left substantial amounts to their descendants." (Heard from Mr. Sol Werdiger at a weekend retreat)

בארי א-ג) ארב את יעקב ... ואת עשו שנאתי (מלאבי א-ג) A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY ארב את יעקב באר יעקב ארג)

Bnei Yisroel, and the equally great hatred He has for the children of Esav. Though Malachi's words are highly descriptive, his choice of words seem redundant. The Navi said, "את" but the word "את" does not seem to add to the meaning of the sentence. So, why did Malachi add it in not just once, but twice?

R' Menachem Nachum of Chernobyl zt"l (Me'or **Einavim**) explains that within everything in this world – whether spiritual or materialistic – lies the power for it to be used to bring a person closer to *Hashem*. This concept was the embodiment of *Yaakov Avinu* and the motto for the way

In this week's *Haftorah*, *Malachi HaNavi* describes the he lived his life, and even though he later became a wealthy great love Hashem has for the children of Yaakov Avinu - man, the Torah tells us that "Yaakov was a simple person (איש תם) who sat in (the) tents (of Torah)." On the other hand, Esav's lifestyle required "מותרות" - "extras." He always felt the need to have more and more, and he was never satisfied with what he had.

> Therefore, the word "את" draws the contrast between the two brothers and explains why Hashem loved Yaakov and hated Esav with the very same passion. The first "את" symbolizes Yaakov's simple lifestyle, while the second "את" symbolizes Esav's ever-present need for extras. As the children of Yaakov, we must heed his example and understand that the extras in life are just that - extras.

ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב וגו' (כה-כו)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

Rashi cites the famous Chazal that Yaakov Avinu felt that he deserved the בכורה and was trying to pull Esav back in the womb keeping him from the firstborn rights. Did Yaakov really believe he'd be able to conquer Esav in his mother's womb? Also, Rashi says that Yitzchak named his son Yaakov due to him holding on to the "heel" of Esay. What is the underlying message here?

I saw a profound insight from the **Admor M'Lelov** zt" who explains this posuk and can also serve as a guiding light to our mission in avodas Hashem. He says that when it comes to striving higher in ruchniyus, one must never, ever give up. Even when all seems lost and there's no hope for growth, one must still try because *Hashem* judges one by the effort expended. So although it seemed like a lost cause, Yaakov tried to grab Esav's heel in the womb anyway. When Hashem saw his immense desire for *ruchniyus*. He arranged that Yaakov should indeed acquire the בכורה. This was against all odds. שלא כדרך הטבע.

In addition, when Yaakov received his beracha of "יתן ויחזור ויתן", Rashi explains: "יתן ויחזור ויתן" - Hashem will give and then give again. By Esav, it says: "הנה משמני הארץ יהיה מושבן". **R' Shmuel Rozovsky** zt"l explains that the reason Hashem doesn't give everything in one shot is because when *Hashem* bestows good on a person, He also wants to create and nurture that relationship. So it's not just a "one shot deal." Perhaps we can say that this applies only to Yaakov and his offspring. Thus. only by Yaakov does it say, "זרנ ויודאור ויודעו". However, by Esav Hashem just gives him and is done with him. Like Hashem told the snake, "ועפר תאכל כל ימי חייך" - you'll have an abundance of food your whole life - so you'll never have to speak with me.

Thus, when *Hashem* sees that we are truly trying our best in *ruchniyus*, not giving up no matter what, He will want to further cultivate His relationship with us. He will אי"ה bring the beracha of "ידע ויחאור וידער" to fruition - with all the good that it entails

משל למה הדבר דומה ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך ... (כו-ח)

משל: Former Vice-President Al Gore tells a story about one-time New Jersey Senator, Bill Bradley. Senator Senator Bradley with an air of importance, "I'd like another Bradley once attended a gala dinner at which he was featured as the guest speaker. Right before he was called up to the podium, the waiter came around and set down a side dish of potatoes and placed a pat of butter upon them.

The Senator politely asked for an extra portion of butter. "I'm sorry sir," the very unyielding server replied tersely, "I was instructed to give only one pat per guest."

With an expression of disbelief, Senator Bradley looked up at the formal attendant. "Excuse me," he said. "Do you know who I am? I am the New Jersey Senator, Bill serve on the International Trade and Long-Term Growth away, but we all need to know who is really in charge!

Committee, and the Debt and Deficit Reduction Committee in the Senate, and I am in charge of Taxation and IRS Oversight. And right now, for your information," added pat of butter on my potatoes."

The waiter looked down at the Senator. "Do you know who I am?" he asked, matching the senator's tone. "I am the one in charge of the butter."

נמטל: Both Esav and Yaakov knew that the one "in charge" at home was Rivka, their mother. Esav would leave his valuable clothing in her home because he didn't trust his wives with them. He only trusted his mother. And Yaakov did as he was told by his mother. When she informed him that his father was to give a special blessing to his brother and Bradley." The Senator cleared his throat and then added, "I she insisted that Yaakov get it instead, Yaakov listened to her. am a Rhodes scholar and a former NBA star. I currently Some may think they "run the show" whether at home or

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו כנו הגדל ויאמר אליו כני ... (כז-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The Medrash (quoted by **Rashi**) tells us that when Yitzchok Avinu was bound on the mizbeach at the Akeida, the angels began crying. Their tears fell into Yitzchok's eyes causing him to become blind later on in his life. We've all learned this Rashi again and again, but what does it really mean? Why would the tears of angels cause Yitzchok to become blind?

R' Shimon Schwab zt"l explains brilliantly, that this *Medrash* is based on a *posuk* in *Yeshayahu* (33,7) which describes the angels as "Malachei shalom, mar yivkayun" - Angels of peace who cried bitterly. Like all angels, these angels of peace were created for only one mission: the purpose of perpetuating peace. They were extremely loving and compassionate, and incapable of seeing anything in a negative or critical. When they beheld the Akeida, they burst out in tears of compassion. Their tears entered the eyes of Yitzchok changing the way he looked at the world. Although Yitzchok embodied the *midda* of strict justice, these tears had a tremendous effect on the way he looked at a person who caused him the most pain. He saw only good in Esay. he was "blinded" from seeing his evil ways and treated him with utmost love and compassion. It was for this reason that Yitzchok wanted to give Esav the blessings. It was the tears of the *Malachei Hashalom* that caused him to see the *shleimus*, the wholeness, the goodness in Esay, and he truly loved him and wished to bless him even though he wasn't really worthy. His blindness allowed him to truly "see" the virtues of the wicked Esay, and bless him with a loving and compassionate heart.

Every Friday night, we invite these *Malachei Hashalom* into our homes. We might as well take this opportunity, while they are gracing our homes with their mission of spreading shalom, to try to emulate their behavior and look at everyone around the Shabbos table without a critical eye, but rather with only love and compassion. If we ask the malachim to bless us with their mission, we will hopefully be zoche to not only a "Shabbat Shalom" but a life filled with peace and harmony!